

בש"פ 3742/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 3742/16

לפני:
המבקשת:

כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996
בשם המבקשת: עו"ד חיים שווייצר

בשם המשיב: בעצמו

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996. כתב האישום מייחס למשיב מעשה מגונה בקטינה בת משפחה (ריבוי מקרים), גרם מעשה בקטינה בת משפחה (2 מקרים), והתעללות בקטין על ידי אחראי.

הנפגעת היא ביתו של המשיב ילדת 2001. כתב האישום כולל מספר אירועים שבתקופה שבין השנים 2010-2014, בהם המשיב ביצע בה מעשים מגונים. בין המעשים, נגיעה באיבר מינה, החדרת לשונו לפיה ומישוש איבר מינה. באחד המקרים, הפשיל המבקש את מכנסיו ובקש מהנפגעת לגעת באיבר מינו תוך שהוא משכנע אותה כי הדבר הוא טוב ונורמטיבי. במקרה אחר השכיב המשיב את הנפגעת על גופו הוריד את בגדיה ועשה בה מעשים מגונים.

2. בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לשים דגש על קצב התקדמות ההליך ועל מסוכנותו של המשיב. בדרך זו נתן המחוקק ביטוי לאינטרס של שלום הציבור מחד גיסא, ולאינטרס של הנאשם שלא להיות מוחזק במעצר תקופה ארוכה בזמן שעומדת לו חזקת החפות מאידך גיסא - שאף הוא חלק מהאינטרס הציבורי הרחב. המתווה בסעיף 62 לחוק המעצרים קובע שלאחר חלוף תקופה של תשעה חודשים ממועד הגשת כתב האישום, רק בית המשפט העליון מוסמך להאריך את מעצר הנאשם, ואף זאת לפרקי זמן שלא יעלו על 3 חודשים בכל פעם. מטרת סעיף זה היא להפקיד בידי בית משפט זה את הסמכות והאחריות לפקח על התקדמות ההליך המשפטי בערכאה

עמוד 1

הדיונית.

3. בענייננו, הוכח לכאורה כי המשיב ביצע מעשים חמורים שמצביעים, ללא ספק, על מסוכנות. אף תסקיר שירות המבחן, שהוזמן בהליך המעצר העיקרי על ידי בית המשפט המחוזי, לא תמך בשחרור המשיב. עוד יצוין כי למשיב הרשעה בגין מעשה מגונה בקטינה, שכלל רכיב של עונש מותנה אשר יהיה בר הפעלה אם הוא יורשע בתיק זה. באשר לקצב המשפט, יש לבחון עניין זה בשני כיוונים כלפי העבר וכלפי הנוטר. מדברי בא כוח המבקשת עולה כי הצדדים הגישו את סיכומי טיעוניהם בכתב והעניין עומד כעת על שולחן ההכרעה של בית המשפט המחוזי, אשר יקבע את אשמתו או חפותו של המשיב.

המשיב שעמד על כך שהוא מעוניין לייצג את עצמו בהליך, הדגיש בפניי את העובדה כי אין לו כל אשמה בדחיית המשפט, ועל כן הוא אינו מסכים לכל הארכה. יש משקל לטיעון זה, אך אין בו לבדו כדי להכריע את הכף. בהינתן מסוכנותו של המשיב והמקום בו עומד המשפט בעת זו, עולה כי הכף נוטה לטובת קבלת הבקשה וזאת על אף שחזקת החפות עדין עומדת למשיב.

לאחר הדיון וכתובת הדברים, התקבלה הודעה מטעם המדינה כי הכרעת הדין בתיק העיקרי נקבעה לעוד שבועיים לתאריך 2.6.16, וכמובן שנתון זה מחזק את המסקנה אליה הגעתי.

הנני מורה על הארכת המעצר בתשעים ימים, החל מיום 31.5.2016 או עד מתן פסק דין בתפ"ח 6495-06-15 בבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י' באייר התשע"ו (18.5.2016).

ש ו פ ט